

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Rationale Vtrivsq[ue] Potestatis Ecclesiasticæ

Talamellus, Thomas

Ticini Regii, 1618

Incipit Sextvs Tractatvs.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-61615](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-61615)

I N C I P I T

SEXTVS TRACTATVS.

Rationalis Viriſque Eccleſiaſtica Potēſtatis, in quo
Auctor admonet omnes inobedientes, & rebelles
S. M. Eccleſia exemplo multorum
caſuum ſubſequentium, ut obe-
diant ac ſibi diligenter ca-
ueant. Cap. I.

Philofophus hui⁹ ſæculi ſapiēs maxim⁹ inter oīa
præclara documenta ſua hoc vnū ſingulare no-
bis (ad rem noſtram) tradidit nempe, non eſt iu-
ſtum oēs ſimiliter increpare: ſed videre oportet dicen-
di cauſā, quæ nā ſit. Qua propter quæ nā ſit cauſa ad-
monendi, & increpandi inobedientes, & rebelles S. M.
E. D. Hier. Proph. egregiè docuit cum Deus optimus
eundē ſāctum Prophetā admonēs dicit, quid tu vides
Hieremia? reſpōdit, virgā vigilantem ego video, dicit
que De⁹ Prophetæ bene vidifti: quia vigilans vigila-
bo ego ſuper verbo meo, vt faciam illud iterū ſecūdo
Deus interrogauit, eūdē ſanctū Prophetā, quid tu vi-
des? ollā ſuccensā ego video, & faciē ei⁹ a facie aquilo-
nis &c. modo ad rē noſtrā, per virgā vigilatē, & meritō
quidē, ſignificari, & intelligi pot eſt, Sūmus Pont. eiuf-
dē Dei Vicarius, cui ē ſummoperē vigilare conuenit,
dicente D. Amb. ſuper Luc. Videte Eccleſiæ ſurgentis
exordiū, X p̄us naſcitur, & paſtores vigilare cæperūt,
quos bonus Paſtor informat, grex igitur, populus: &

philofoph.
2. de Cælo
ſex. 34.

Hier. 6. 1.

D. Amb.
in Luc. 12.

nox

D. P. Aug.
lib. de ef-
sentia di-
uina.

D. Amb.
in ps. 129
D. hier. in
Dan. c. 9.
Hier. cap.
1.

Hier. c. 5.
Ps. 44.

ps. 88.

Apoc. c.
13.

nox seculū, Pastores, sūt Sacerdotes &c. quia nō solum
Episcopos ad tuendū gregē Dñs ordinauit: sed et, &
Angelos destinauit, eū ergo Sūmus Pontifex sit maxi-
mus Sacerdos, vniuersalis Episcopus, & Pastor Princi-
palis totius Ecclesiā, iure optimo vigilare sibi conue-
nit, eo magis; quia dicit D. P. Aug. vigilare interdū est
curare, & Deus vigilare dicitur; cum in defensione ele-
ctorū, se manifestè paratū, demōstrat vigilare et dicit
Deus, dicit Ambrosius super Psal. & D. Hier. in Dan. &
in Hier. cū ipsos peccantes castiget, & Rupertus super
Hierem. vigilans virga est diuina correctio ad emen-
dādū. Vnde cū idē Sūmus Pontifex sit Dei Vicarius,
& imitatur, meritò dictis modis imitatiuè vigilās vir-
ga Dei, dici pōt, cū et de ipso verificari possit illud, vir-
ga directionis, virga regni tui, quasi dicat, virga Dei
dirigēs sactā Ecclesiā Catholicā, Dei regnū, & praci-
puè ad corripiēdos oēs correctione egētes, ac dignos,
atque puniēdos rebelles, atque cōtumaces; qua de cau-
sa ipsemet Deus de hac vigilāte virga, qua punire de-
bet, siue solet transgressores sermonē habēs, dicit, ego
in virga visitabo iniquitates eorum, & in verberibus
peccata, eorum interque peccata sine dubio intelli-
getur principaliter rebellionis, & inobediētiæ pecca-
tum: hinc meritò sequitur visio Prophetica, ollam suc-
censam video, per quam idem peccatum rebellionis,
inobediētiæ, & contumaciæ figuratum, ac ostensum
esse à Deo quilibet fidelis piè credere potest; propter
corū irā, & indignationē succédētē, ac ebullire faciētē
ollā visā ob correctionē sēpè factā, & faciendā ab ipsa
uirga

Virga vigilate Summo Pontifice, ad rem nostram: facit et illud, ego Ioanes vidi bestiam de mari egredientem, adversus homines pugnantem habentem cornua decem, & capita septem; erat quippe similis Pardo, os eius, sicut os leonis, pedes eius ad instar visi, habebatque potestatem draconis &c. haec visio communiter solet accipi pro adventu Antichristi: quo statu fundamento, ab ipso capite pessimo, certe non excluditur, neque aliqua ratione excludenda sunt membra mortifera eiusdem pravi capituli, ut sunt contumaces, & rebelles, contra quos aperte clamat D. Proph. Isa. vobis filii desertores dicit Dominus, ut faceretis consilium, & non ex me, & ordinemini contra, & non per spiritum meum, ut adderetis peccatum, super peccatum, &c. modo filii desertores certe dici possunt illi populi, qui deserunt S. M. E. C. eidem contumaciter resistendo, eiusdem bona usurpando, vel iurisdictio nem universalem, & primariam turbando, vel impediendo, & tandem eandem S. M. E. C. in omnibus, & per omnia contemnendo; contra quos similiter idem S. Proph. Isa. exclamat, ac toto conatu admonet eosdem dicens, vobis, qui praedabaris, nonne & ipse praedaberis? qui spernis, nonne & ipse sperneris? cum consumaveris depredationem, depredaberis, cum fatigatus desieris contemnere, contemneris &c. quia ut optimè dicit, nec non admonet eosdem D. Apostolus, qui Potestati resistit, praecipue Ecclesiasticae, Dei iurisdictioni resistit, & tandem, damnationem sibi acquirit &c. En fructus contemptus, depredationis Ecclesiae, & sic verè dicuntur filii desertores addentes peccatum super peccatum, quod exponens ibidem Thadæus noster Perusinus dicit

Isa. c. 30.

Isa. c. 33.

D. Apost. ad Rom. c. 13.

Thad.

Hh verò

verò in humano auxilio fiducia collocantes; sic & ipsi inobediētes, & cōtumaces verè desertores S. M. E. C. de Deo diffidētes, ac totā eorundē spē, & fiducia collocantes ī auxilio suo humano, & pecuniæ thesauris, diuitiarūq; copijs: idcirco dānationē sibi iustē acgrunt, resistētes sine causa, & rōe aliqua iusta Dei vicario. Qua propter tales ad intelligētīā iā diētē visionis D. Io. Euang. & Proph. in Apoc. iustis de causis dici possūt bestiz, nō pp naturā humanā à Deo creatā: sed propter prauos mores, rebellionisq; peccatū, qđ dicit bestia, nō formaliter: sed causaliter. Vnde de similib⁹ meritò dicitur, homo cū in honore esset nō intellexit, cōparat⁹ est iumentis insipientib⁹, & similis fact⁹ est illis; Ita pariter, & ipsi cōtumaces, & rebelles dū sūt in honore Catholice fidei, & sub obediētia eiusdē S. M. E. C. nō intelligūt, neque intelligere volūt (vt bene agāt) dignitatē, felicitatē, ac filiationē suā legitimā pro hac, & altera felicissima vita, quā idigne postponunt p̄sēti miserrimæ vitæ: ideo sine obediētiz freno cōparātur iumentis insipientibus &c. Talis bestia à Ioāne visa de mari egrediebatur, scilicet prauē eorū volūtatis, nō .n. est peccatū nisi volūtari⁹ teste D. P. Aug. quæ qđē praua volūtas velut mare dicitur habere portū iuxta illud, deduxit eos in portū volūtatis eorū &c. & certē extra portū salutis ipsi nauigāt maximo laborātes periculo, habētes vetū cōtrariū diuinæ iustitiæ, & Ecclesiasticę potestatis &c. sequebatur visio, aduersus hoīes pugnatē, vera rōe vtētes, atq; pōtificias leges obseruātes &c. habentē cornua decē, significātia decē transgressiones p̄ceptorū diuinorū ipsius deca-

Ps. 48.

D. p. Aug.
lib. de vera Relig.
Simile.
Ps. 106.

decalogi, capita septē: quæ figurant septē peccata mor-
 talia, de quib, dicit D. Apost. Iacob in sua Epist. qui in
 vno, vtz. peccato, præcipuè cōtumaciæ offendit, cūm
 factus videtur esse reus, quæ quidē sana, nec nō sancta
 sententia ad mente D. Thom. intelligenda est ex parte
 accersionis: in quārum vzl. homo peccādo, recedit à le-
 gis mandato: oīa autem legis mandata sunt ab vno, &
 eodem, &c. seq̄bat visio D. Ioannis erat quippe similis
 Pardi rōne diuersitatis peccatorum, p̄pter Pardi colo-
 rum varietatem: os ei⁹ sicut os leonis, rōne deuoratio-
 nis de qua dicit, salua me ex ore leonis &c. .i. Diaboli,
 & membrorum eius, contra quos dicitur, Deus conte-
 ret dentes eorum in ore ipsorum, & molas leonum cō-
 friget Dñs, nempè p̄ auctoritatem p̄priā, & Ecclesiasti-
 cā: idcirco D. Iob patiens dicit, rugitus leonis, & vox
 leonæ, & dentes catulorum leonum cōtriti sunt &c. pe-
 des eius ad istar vrsū, propter ouim aureā, & argēream
 quā hēnt vt plurimum ipsi cōtumaces, & in quā ij. ē cō-
 fidere solēt ipsi supbi rebelles, velut leones, & fortes, ve-
 luti vrsū &c. habebat eādem potestatem Draconis pro-
 pter venenum malarum cogitationum eorundē inobe-
 dientium, et loquutionem eādem S. Sedē Apost. quā
 assiduè calumniant, atq; lacerate nō cessant, de quibus
 iustè dicitur, sepulchrum patens est guttur eorum lin-
 guis suis dolosè agebant, & venenum aspidum sub la-
 bis eorum quia exacuerunt, vt gladiū, līguas suas &c.
 cōtra quas optimè dicitur, præcipit à domine, & diui-
 de linguas eorum: quoniam vidi iniquitatem, & con-
 traditionem in Ciuitate, & alibi, ecce loquemur

B. Iac. 2.
 D. Thom.
 I. 2. q. 73.
 art. 1. ad
 1. arg.

ps. 21.

ps. 57.

Iob. c. 4.

ps. 5.

ps. 63.

psal.

psal. 58.

in ore suo, & gladius in labijs eorū: quoniam &c. sed quod
 sequitur? & tu Dñe, deridebis alios; disperge illos in
 virtute tua &c. delictū eorū, sermonē labiorū ipsorū, cō-
 prehendantur in superbia sua, sic proculdubio accider,
 & ipsis inobedientibus, sine cōtumacibus &c. hæc autē
 oīa lōgè prævidit, & apertè prædixit D. Apostolus, di-
 cēs scitote, quia in nouissimis dieb⁹ instabūt tempora
 periculosa; erūt hoīes se ipsos amātes, cupidi, elati, su-
 perbi, blasphemi, parētibus nō obediētes, ingrati, scelē-
 sti, sine affectione, sine pace, criminatores, incontinen-
 tes, imites, sine benignitate proditores, proterui, tumi-
 di, ceci, & voluptatū amatores, magis q̄ Dei, habentes
 quidē speciē pietatis, virtutē autē abnegantes, & hos de-
 uita, id est fuge, ad rē nostrā ex dictis D. Apost. multa
 faciūt præcipuè se ipsos amātes cupidi, elati, superbi,
 blasphemis, parētib⁹ non obediētes &c. cū propter ni-
 miū amorē erga se ipsos, & cupiditatē oīum malorū ra-
 dicē velint impedire Ecclesiasticā iurisdictionē, & su-
 perbi cōtumaciter viuāt blasphemādo contra veritatē
 Ecclesiasticæ libertatis vnde dicitur, acuerunt linguas
 suas, sicut serpentes, venenū aspidū sub labijs eorū: pa-
 rentibus non obediētes, cū reculent obedite Summo
 Pontifici Romano omniū Patri, cuius Paternitas (ab-
 sique dubio) est maior quā carnalis, & sic de alijs, præ-
 cipuè ceci dicuntur, cum non videant extremū eorum
 salutis exterminiu: amantes voluptates diuitiarū &c.
 sub specie tādē pietatis patriæ, vel Reipub. vel Princi-
 parus, rōne status tēporalis sepè abnegāt Sūmā obediē-
 tiæ virtutē meminert ergo similes, quicūq; sint quo-
 niam

D. Apost.
 2. ad Tim.
 c. 3.

pulcherri-
 ma doctri-
 na Aposto-
 lica.

ps. 139.
 13.

ps. 32.

niam D. O. M. quæ dissipat consilia gentiū, reprobat cogitationes populorū, & Principū, cōsiliū autē Dñi manet in æternū, quod exponēs Dñs Iac. n̄r Val. dicit, sic Christus in suo aduētū tres potētias dissipauit: primo falsā sapiētiā, & superstitionē gentiliū, & Philosophorū, falsosq; rit⁹ Deorū secundo cogitationes populorū scilicet Iudæorū insurgentiū c̄ra lemetipsum, cogitantes Christū delere p̄ mortē: sed ipse resurrexit, & dissipauit eos auferendo eisdē regnū, & locū. tertio dissipauit cōsilia tyrānorū, q̄ proposuerunt p̄nitus distrahere, siue anichilare, Sāctā Dei Ecclesiā Catholicā, & delere nomen Dñi nostri Iesu Christi: sed ipsi dissipati sunt, vt Nero, Domitian⁹, & Maximian⁹ &c. sic et Dñs dissipabit oēs denuō insurgentes c̄ra eādē S. M. E. C. per cōtumaciā, & aliter. Vnde rectē dicit magister sententiā, nō n. vult De⁹, vt peccet homo quilibet, si autem peccauerit, penitenti vult parcere, vt viuat in peccatis verò p̄seuerātem punire, vt iustitiæ potētiā cōtumax nō euadat. Hinc meritō dicebat B. Sim. noster de Cassia p̄cedet vlteri⁹ diuina discretio mitigando iustitiā, ne statim p̄cutiat malos mundi rectores, quorum mala meruerunt p̄nas æternas, & ipsos, vel impios subditos, existētes iustitia legalis deseruisse, ad hoc benè regant alios, sciplos malè, atq; impune regētes. Multi nāq; malè recti, benè alios rexerunt, incorrepti correpsērunt inordinati, ordinauerunt, impuniti, alios iustissimè punierunt &c. & parum infra similiter idem dicit putauerunt Rē publicā Dño bonorum oīum inimici, & malus, trāsit (vt plurimum) impanitus, cui⁹ malitia me

Domitian⁹
Iaco. Val.

mag. sent.
1. sēt. dist
47. in p̄ric

B. Sim. de
Cass. lib. 1.
de Relig.
Christian.
c. 25.

psal. 9. in
prin.

epist. i. c.

ritoriè perficit, perficiturq; iustus: sed multo magis timere debent iidem rebelles, & contumaces, id q; docet D. P. Aug. loquens de duplici diuino iudicio, videlicet manifesto, & occulto, q; est quedã pœna, qua nunc vnusquisq; aut exercetur ad purgationem, aut admonetur, ad cõuersionem aut si cõtempserit vocationem, & Dei disciplinã exercetur ad damnationem, & hæc oia dicit de iudicio manifesto de secundo verò iudicio dicit ad mentẽ D. Petri, tempus est, vt iudicium incipiat à Domo Dei &c. contemnes itaq; vocationem, & disciplinam, seũ correptionem Ecclesiasticam ex contumacia, & rebellionẽ, signum est, q; exercentur ad damnationem. Et sic terminatur hoc primum Caput.

CAPVT SECVNDVM.

In quo Auctor sequitur agere de eadem admonitione adducens multos casus terribiles, quos passi sunt multi Rebelles, & contumaces.

iac. Val.
ps. 9.

idẽ a parte docet
mag. sen.
lib. 3. sen.
d. 11. habe
op.

Vlgo dicere Solemus, felix quem faciunt aliena pericula cautum. Quocirca aliena pericula debent cautos reddere præsentis, & futuros quoscunq; rebelles, & contumaces S. M. E. C. R. vt suis temporibus, & locis sint eandem maximè felices, minimeque infelices. Docet itaq; Dñs Iac. n̄ Val. ver. exultabo in salutari tuo infixè sunt gentes interitu, quem fecerunt, scilicet persecutores Ecclesiæ, nam & ipse Nero Imperator seipsum interfecit, Domitianus interfectus est à Senatu, Domitianus grandi, & turpi plaga est percussus, Arrius unã cum cõplicitibus qui volebant sua falsa expositione, & praua intelligentia sacrarum scripturarum

rarum

rarum fidem, & Ecclesiam confundere, ipse in suo mē-
 dacio confusus & interfectus, & à Diabulo suffocatus
 est, & crepuit medijs vt ait S. Ambrosius, & sic tota illa
 maledicta secta deinceps in se, contra se confusa est, &
 sic laqueo quem absconderat cōtra Ecclesiam ipsa cō-
 presa est, quia cognoscitur Dñs iudicia faciens, vt di-
 citur ver. sequenti &c. Et sic Iulianus Apostata perse-
 cutor Ecclesiæ mirabiliter occisus fuit à S. Mercurio,
 vt dicit Auctor viridarij exemplorum, & morens di-
 cebat, vicisti Galileæ. Pulcherrima similiter dicit idem
 Iacobus Val. ver. Veruntamen Deus confringet &c.
 præsertim adducit exemplum Iudeorum persequen-
 tium Christum, Apostolos, & totam Ecclesiam, quos
 tamen post passionem Christi ad pœnitentiam quadra-
 ginta annos expectauit, quos tandem impenitētes vi-
 dens, misit Vespasianum, & Titum, qui tantam, acta-
 lem Iudeorum stragem fecerunt, & necem &c. vnde
 optima ratione dictus Gregorius noster Lusitanus, vt
 videri potest, demonstrat, quot, quantaque mala pa-
 tiantur, passuriq; sint contemptores Romani Pon-
 tificis, atque Ecclesiasticę auctoritatis, quam etiam
 parui faciens valens Imperator dum vellet in exi-
 lium mittere D. Basilium, eiusdem Imperatoris
 settam in qua facturus decretum, de eiciendo à Ci-
 uitate Diuo Basilio, federe volentis contra est, &
 tribus ab eo calamis adhibitis adscribendam exilij
 sententiam, nullus eorum reddidit atramentum,
 & cum nihilominus, in præposito scribendi,
impium, decretum persisteres, ipsius dextera,
dissolu-

Tract. de
 Blasph. 6.
 9.
 Pf. 67.

lib. 3. de
 opt. Reip.
 Statu. 2.
 2.

dissolutis nervis, toto cōtremuit, his cōmot^o valens car
 tā vtraq; manu cōscidit, ea aut nocte q̄ ad deliberādum
 de Basilio, data est valētū vxor intimis cruciata est do
 lorib^o, & vnic^o ei^o fili^o ī grauē morbum icidit, quib^o ille
 pterrit^o, iniquitatē suā recognoscens D. Basiliū accur
 sit, quo p̄sente, puer cepit conualescere verū vocatis a
 valēte ad vidēdū puerū hereticis, paulo post morit^o. En
 igit^o quomodo nullo licet pacto iudicib^o, sēcularib^o q̄
 superiorib^o tangere Christos Dñi, corūq; libertatē Ec
 clesiasticā quouis modo impedire, ac turbare. Simili
 ter legitur qualiter seleuci^o Siriaz Rex habito iudicio ab
 Apollonio suo Duce, misit Heliado ū Hierosolimam
 ad depredādū tēpli Herrariū, fide tñ Heliodor^o ad nu
 tū Regis iter aggress^o, spē qdē quasi p Ecclesiā, & Feni
 cē Ciuitates peragratur^o, reuera, auctoritate Regis p̄
 positū factur^o (cū esset sup negocia Regis) tadē a sum
 mo Sacerdote in Hierosolima benigne, fuit acceptus,
 cui Sūmo Sacerdoti idē Heliodor^o aperuit cui^o rei gra
 tia illic adesset, & interrogabat, siue rē hęc ira essent.
 Tunc Sūm^o Sacerdos ostēdit deposita essa hęc victua
 lia viduarū, & pupillorum, & ad tēpli beneficium etc.
 Heliodor^o aut, quod decreuerat p̄ficiēbat, eodē loco ip
 se, cum satellitib^o circa errarium psēs, sed spirit^o Dei
 oīpotētis magnā fecit suæ ostētionis euidentia, ita vt
 oēs qui ausi fuerāt parere ei, Dei virtute ruentes in dis
 solutionē, & formidinem cōuerterētur, apparuit n. illis
 quidā equus, terribilē habēs seuorē. options operimē
 tis adondatus: hisq; cū impetu elisit Heliodoro prio
 res calces, qui autem ei sedebat, uidebatur habere ar
 ma

2. mach.
 c. 13.

exemplū
 notandū.

maurea, alij aut duo apparuerunt iuuenes, virtute deco-
 ri, optimi gloria, speciosiq; amictu, q; circūsteterunt eū,
 & ex vtraq; parte flagellabāt sine intermissione multis
 plagis verberātes, subito aut Heliador^o cecidit in terrā
 eūq; multa caligine circūfusū rapuerūt, atq; ī sella ge-
 statoria positū eiecerūt &c. videāt ergo rebelles, & cō-
 tumaces, atq; bonorū Ecclesiasticorū vsurpatores, &
 raptores quātū D. O. horū genera malorū displiceāt;
 qđ qđē manifestis declarauit signis, necnō punitionib^o
 tēpore tā veteris, quā noui testamēti, oīa .n. illis cōti-
 gebāt in figuris, antiquis tēporibus ergo multō magis
 hoc tēpore Euāgelicæ legis &c. idē clari^o patet ēr apud
 D. Proph. Danielē vbi legitur qđ Baldassar, Rex fecit
 grāde cōiuiū optimatib^o suis mille, & vnusquisq; sū
 suā bibebat atātē &c. p̄cepit ergo temulētus, vt affere-
 rentur vasa aurea, & argentea, quæ asportauerat Na-
 bucdonosor Pater eius de templo, quod fuit in Hieru-
 salē: vt biberēt in eis Rex, & optimates ei^o &c. bibebāt
 vinū, & laudabāt Deos suos argēteos, ac aureos &c. ea
 dē hora apparuerunt digiri, quasi manus hominis scri-
 bentis contra cādelabrū, & in superficie parietis Aulæ
 Regiæ & Rex aspiciebat articulos man^o scribentis: tūc
 facies regis cōmutata est, & cogitatiōes ei^o cōturbabāt
 eū: scriptura aut illa erat hæc: mane, Thecel, Phares, q̄
 Daniel declarauit Regi eandē legere, & intelligere ne-
 sciēti: mane numerauit De^o regnū tuū, & cōpleuit illud
 Thecel: appēs^o es ī statera, & iuēt^o es min^o habēs: Pha-
 res: diuisū ē regnū tuū, & datū est medijs, & Persis &c.
 Ecce igit quadā penē gen^o cōtra vsurpatores bonorū

Dan. 6. 5.

aliud notā
dū exēplū

Eccles. siue tēpli antiqui tēporis, ac īpediētes libertatē quodāmodo Ecclesiasticā, necnō bona ēt tēporalia, vt aliena vsurpātes, sua possidere, & retinere nequeāt &c.

Aliud no-
rabile exē-
plum.

Sed quid dicēdū est de casu, qui tēpore D. Leonis Pa-
pę accidit? dū Attila cognomēto flagellū Dei Italiā in-
uaderet, & Romā ardētī furore raperetur; s̄act^o autē leo
misericordia mot^o Italiæ mala īpedire cupiens: Athila
psuasit, ut regrederef. Interrogat^o verō Athila a suis, qđ
esset, qđ p̄ter cōsuetudinē tā humiliter Rō. Pōt. īperat
faceret? respōdit, se astātē, qđā aliū, illo loq̄nte, sacerdo-
tali habitu, veritā esse sibi stricto gladio nominātē mor-
tē, nisi Leoni Sūmo Pōt. obtēperaret; quare in p̄nōniā
reuers^o ē idē athila absq; aliquorū lēsiōne &c. animad-
uertāt ergo diligēter, & tādē perpēdāt quicūq; cōtuma-
ces, ac rebelles cōtēptores; an Rom. Pontifici obediē-
dū sit, nec nē, atq; ēt totis uirib^o speculent^r id, quod do-
cet D. P. Aug. inter hēreticos, & malos Catholicos, hoc
interesse, quod hēretici falsa credūt: illi autem nempē
mali Catholicī vera credētes, non viuūt, ita, vt credūt,
hoc stante, cauere saltem debent ijdē inobedientes,
ne sint mali Catholicī dato quod nō sint hēretici &c.

D. p. Am.
in Matth.
cap. 13.

Consilium
optimum

D. p. Am.
Mach. l. 2.

.o.

2 Mach. c.
15.

notandum
exemplū.

D. p. Ion.
in vita p̄p̄.
Col.

Nec p̄tereūdū est id qđ legit^r li. 2 Machabeorū de illis
qñq; uiris de celo apparētib^o ad defendēdū in p̄lio Ma-
chabeū, qui p̄ tēpli cōseruatione pugnabat, ēt addēdū
est somniū hīde dignū, scū uisionē, qđ habuit, siue uisit
idē Machabeus, vt habet^r qualiter idē Machabeus in
somnia uisit Oniam olim summum Sacerdotem, sibi
dantem gladiū aureū, in quo deiceret aduersarios &c.

Nec frustra est, vel uideā exēplū Bourbonis prodito-
ris

ris (prout refert Paul. Iou. in vita Pōpei Columnæ) qui
 dū anxius Romæ menia ascēderet, ac suos, vt eādē di-
 riperēt, incitaret: maximo cōfoxus vulnere vocē, vitāq;
 simul ne de spectaculo S. Ciuit. desolatæ letaret, ami-
 sit, & diū meritā penā tēmeritatis suæ cōtra Ecclesiam,
 atq; Sūmū Pont. Rom. in inferno credēdū est pari. ob
 cōtētū Ecclesiæ, & sui capitis nesciētē, q̄ hoīes exerci-
 tuū ductores magni triūphatoris (quāuis extra fidem
 nostrā) propter Religionē sacrīsq; personis reuerētiā,
 euaferūt, decorū exēplis plenē utiq; sūt pagine; interq;
 vnū tm̄ recensēbim⁹ positū ab Andrea Alborēse, dicit
 nāq; qd̄ Alexander ille magn⁹ dū Hierosolimā magno
 comitatu intraret, sūmū Sacerdorē sacerdotilib⁹ indu-
 mētis amictū, obuiā factū prostrat⁹ in terrā adorauit,
 & suis postea, quare id faceret īterrogantib⁹, respōdit,
 sibi ī Maced. existētī in visione Deū apparuisse huōdi-
 habitu indutū, eidēq; dixisse, vt de Maced. egrederet,
 q̄ oēs reges sibi subditos faceret cōtra quos bellū gere-
 ret. Prout postea accidit, qui maiorē orbis terræ | partē
 imperiali suo diademati subiugauit, vt est videre in
 Ariano de Nicom. eiusdem gestorum auctorem &c.

notabile
 exēplum

Andrea
 Alborēse
 & exēmp-
 notable
 exēplū

Arianus
 de Nicom-
 media.

Cōc. Trid.
 sess. 25. c. 20.

Cōcludēdū est tādē vnā cū Sac. Cōc. Trid. sic dicente
 cupiēs sāctas synod⁹ Ecclesiast. disciplinā in Christia-
 no populo nō solū restitui: sed et perpetuo seruari, rectā,
 à quibuscunq; īpedimentis conseruari, p̄ter eā, quæ de
 Ecclesiast. personis cōstituit, sæculares quicūque Prin-
 cipes, officij sui admonēdos esse cēsuit confidens eo, vt
 Catholicos, quos Deus sanctæ fidei Ecclesiæq; prote-
 ctōres esse voluit, ius suū Ecclesiæ restitui, nō tm̄ esse

CON-

cōcessuros: sed ēt subditos suos, oēs ad debitā erga clerū, parochos, & superiores ordines reuerentiā reuocatos: nec permissuros, vt officiales, aut inferiores magistratus, Ecclesię, & personarū Ecclesiasticarū immunitatē Dei ordinatione, & Canonicis sãctionib⁹ cōstitutā. Aliquo cupiditatis studio, seū incōsideratione aliqua violēt: sed vnā cū ipsis Principib⁹ debitā sacris sūmorū Pōtificū, & Conciliorū constitutionibus obseruantiam præstēt &c. Circa finē verò eiusdē capituli idē sacrū Conciliū loquēs de ipsis Prīcipib⁹, dicit, eosdem alijs inferioribus optima exēpla, præbere debere ad pietatē, Religionē, & Ecclesiarū protectionē, imitates anteriores optimos, Religiosissimosq; Principes, qui res Eccl. sua ī primis auctoritate, ac munificētia auxerūt, nedū ab aliorū iniuria uīdicarunt &c. quā obrē animaduerrere dēt oēs sēt redēptoris act. apof. c. 9 saulū admonētis psecutorē durū est tibi c̄ra stimulū calcitrare sic &c.

philos. l. 3.
Eth. c. 2.
Thom. Ar.
4. sēt. dist.
29. q. 1. ar.
1.

Studeāt ergo tādē, & videāt, nec non discāt oēs Contumaces, & inobediētes, atq; vsurpatores iurisdictionē bonorūq; Ecclesię, nullā prors⁹ īferre eidē Ecclesię violētiā, q̄ s̄m Philos. vt refert Thomas n̄r Arg. est duplex; simpliciter, & mixta. Primo modo q̄ndo aliquis absolutē cogit, vt cū trahit alicubi c̄ra omnē suā volūtātē, secūdo modo est s̄m quā, quāuis illa homini non placeat: t̄n ī ipsā cōsētir, ne sibi maius malū eueniat, ut cū quis merces proicit in mare, ne patiat in uita, sic ad rē taliter in hoc sæculo uiuere, ut in altero sibi à bonorum oīum largitore, detur semper uiuere. D. O. M. quæ omniq; Sanctis Cælestis Curię gratias. Amē.

F I N I S.